

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modval,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasile Slovineanu împotriva Întreprinderii de Stat „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, modificarea înscrierilor în carnetul de muncă și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modval și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 27 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 04 iulie 2016, Vasile Slovineanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Gările și Stațiile Auto” cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinară, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, a activat la ÎS „Gările și Stațiile Auto”, filiala Gara Centru în calitate de controlor bilete, în baza contractului individual de munca nr. 137/13 din 23 septembrie 2013.

Menționează că, la data de 20 mai 2016, prin ordinul pârâtei nr. 157-p/a, conform art.206 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrarea aspră, iar la data de 24 mai 2016, prin ordinul pârâtei nr.132-p, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - concedierea, conform art. 86 alin. (1) lit.g) din Codul muncii, pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare, însă în partea introductivă a ordinului dat angajatorul a invocat încălcarea disciplinei muncii comise de angajatul Vasile Slovineanu prin absența repetată fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă, la data de 01 mai 2016, prevedere stipulată în art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

Consideră că, ordinele enunțate sunt neîntemeiate și ilegale.

Susține că, ordinul pârâtei nr. 157-p/a din 20 mai 2016, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - mustrare aspră, a fost emis în baza anchetei de serviciu demarată în temeiul raportului lui Vitalie Gavrilov, agent principal transporturi, care ar fi constatat încălcarea de către el a obligațiunilor de serviciu prevăzute în fișa de post conform pct. 1.4, 1.7, 1.8, 1.10, 1.15, 4.2 și 4.4 și, anume, nu a efectuat controlul asupra mijlocului de transport și a admis expedierea în cursă a mijlocului de transport la cursa Chișinău - Speia, cu ora expedierii 09.00, la data de 30 aprilie 2016. cu 9 călători fără bilete.

Afirmă că, aceste acuzații sunt nefondate, deoarece la ora 8.55 a zilei de 30 aprilie 2016, a verificat unitatea de transport, care efectua cursa Chișinău-Speia cu ora expedierii 09.00, în care se aflau 6 călători, care aveau bilete.

Relevă că, conform diagramei extrase la ora 09.04 din 30 aprilie 2016, document eliberat de autogară, în care se indică numărul și prețul билетelor comercializate, destinația și locul de imbarcare a pasagerilor, pe ruta enunțată și la ora dată aveau procurate bilete 9 pasageri.

Declară că, nu cunoaște despre faptei dacă, după părăsirea peronului, în mijlocul de transport enunțat au mai urcat careva pasageri, însă este cert faptul că, la momentul verificării mijlocului de transport erau 6 călători, care aveau bilete de călătorie.

Invocă că, aproximativ peste 20 min. de la plecarea mijlocului de transport din gara auto, de el s-a apropiat Vitalie Gavrilov, care avea pretenții nefondate și era foarte nervos, a început să-l acuze că în mijlocul de transport ar mai fi urcat încă persoane, care nu aveau bilete de călătorie.

Menționează că, din cauza stării emoționale și acuzațiilor nefondate, el s-a simțit foarte rău toată ziua, iar ulterior, discutând cu administratorul întreprinderii, Ștefan Vieru și explicându-i despre acuzațiile nefondate aduse de către Vitalie Gavrilov în adresa sa, acesta i-a permis să meargă acasă să se odihnească și după sărbătorile de Paște să revină la muncă.

Susține că, el și-a îndeplinit conștiincios obligațiile de muncă, nu a comis careva abateri disciplinare, iar ordinul nr. 157-p/a din 20 mai 2016 a apărut în urma unor neînțelegeri cu Vitalie Gavrilov, fiind unul absolut ilegal.

Relevă că, ordinul pârâtei nr. 132-p din 24 mai 2016, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară - concedierea, a fost emis în urma anchetei de serviciu, demarată în temeiul raportului Ludmillei Nedelceva, șef de schimb, filiala Gara Centru a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, care ar fi constatat încălcarea disciplinei muncii comise de Vasile Slovineanu și, anume, el a absentat repetat fără motive neîntemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive în timpul zilei de muncă din 01 mai 2016. Drept urmare, s-a dispus concedierea sa în temeiul prevăzut de art.86 alin.(1) lit. g) din Codul muncii și desfacerea din data de 24 mai 2016 a contractului individual de muncă încheiat între ÎS „Gările și Stațiile Auto” și el.

Invocă că, după contradicțiile apărute între el și Vitalie Gavrilov în ziua de 30 aprilie 2016 și înaintarea de către ultimul a unor acuzații nefondate față de el, din cauza stării emoționale a început să se simtă rău, fapt pentru care administratorul întreprinderii, Ștefan Vieru i-a permis să meargă acasă.

Mai invocă că, el s-a simțit rău și în zilele următoare, astfel că a fost în imposibilitate de a se prezenta la serviciu, însă deoarece pe data de 01-02 mai 2016, instituția medicală, în care se deservește reclamantul, nu funcționa din cauza sărbătorilor de Paște, el a fost nevoit să apeleze la medic abia la data de 03 mai 2016, iar în urma examinării medicale, i-a fost prescris tratament medical și i-a fost deschis buletin medical începând cu 03 mai 2016, fiind prelungit până la 16 mai 2016.

Declară că, certificatul medical eliberat de Centrul Sănătății de Familie din mun. Chișinău a fost prezentat angajatorului, astfel că absența acestuia de la serviciu este motivată. Or, în certificatul medical eliberat de instituția medicală nu puteau fi incluse și zilele de 01-02 mai 2016, zile în care instituția nu a activat din cauza sărbătorilor de Paște, acesta fiind eliberat cu ziua de 03 mai 2016.

Menționează că, el nu s-a prezentat la serviciu la data de 01 mai 2016 din cauza unor circumstanțe obiective, independente de voința sa și, anume, din motiv de boală, acest fapt fiind constatat prin certificatul medical, eliberat de Centrul Sănătății de Familie.

Solicită declararea nulă a ordinului pârâtei nr. 157-p/a din 20 mai 2016 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare - muștrare aspră și a ordinului pârâtei nr. 132-p din 24 mai 2016 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare –concedierea, restabilirea sa în funcția de controlor bilete filiala Gara Centru a ÎS „Gările și Stațiile Auto” și încasarea din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” a salariului pentru absența forțată de la lucru, începând cu data de 24 mai 2016, a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a tuturor cheltuielilor de judecată, pe care le va suporta în acest proces.

La data de 06 octombrie 2016, Vasile Slovineanu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând declararea nulă a ordinului pârâtei nr. 157-p/a din 20 mai 2016 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare - muștrare aspră și a ordinului pârâtei nr. 132-p din 24 mai 2016 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare –concedierea, restabilirea sa în funcția de controlor bilete filiala Gara Centru a ÎS „Gările și Stațiile Auto” și încasarea din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” a salariului pentru absența forțată de la lucru, începând cu data de 25 mai 2016 în sumă de 14715 lei, a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

La data de 21 noiembrie 2016, Vasile Slovineanu a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând în final declararea nulă a ordinului pârâtei nr.157-p/a din 20 mai 2016 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare-muștrare aspră și a ordinului pârâtei nr. 132-p din 24 mai 2016 privind aplicarea în privința sa a sancțiunii disciplinare – concedierea, încasarea din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” a salariului pentru absența forțată de la lucru începând cu data de 24 mai 2016 până în momentul repunerii în funcție și a compensației suplimentare în mărime de 3 salarii medii lunare, ceea ce constituie suma de 10137,72 lei, în locul restabilirii la locul de muncă, obligarea ÎS „Gările și Stațiile Auto” de a-i elibera duplicatul carnetului de muncă, în care să nu fie înscrisă mențiunea „concediat în baza art. 86 alin. (1) lt. g) din Codul muncii”, ci „a demisionat conform art. 85 din

Codul muncii” și încasarea din contul ÎS „Gările și Stațiile Auto” a sumei de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27 decembrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, ordinul ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 157-p/a din 20 mai 2016 a fost emis cu respectarea procedurii, conform competenței și legislației în vigoare.

De asemenea, prima instanță a reținut că, faptul realizării a 9 bilete la cursa Chișinău-Speia, începând cu ora 09.02 la data de 30 aprilie 2016 se confirmă prin datele din programul „Dispecer”, din care rezultă că, 15 călători, dintre care 9 călători erau fără bilete, astfel că începând cu ora 09.02 până la 09.03 au fost realizate suplimentar încă 9 bilete, fiind eliberată lista de îmbarcare cu nr. 11095571/OCP (20) de la casa de peron a filialei Gara Centru (f. d. 71, 75), prin declarațiile martorului Ludmila Nedelceva depuse în cadrul ședinței de judecată (f. d. 108, 109) și prin actul de constatare nr. 04 din 30 aprilie 2016, anexat la materialele dosarului (f. d. 66).

Prima instanță a mai concluzionat că, la emiterea ordinului ÎS „Gările și Stațiile Auto” nr. 132-p din 24 mai 2016, prin care s-a dispus concedierea lui Vasile Slovineanu în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii și s-a desfășurat din data de 24 mai 2016 contractul individual de muncă încheiat cu Vasile Slovineanu, controlor de bilete filiala Gara Centru a ÎS „Gările și Stațiile Auto”, în temeiul art.86 alin.(1) lit. g) din Codul muncii, s-a ținut cont de modalitatea comiterii abaterii disciplinare, gravitatea abaterii comise, circumstanțele în care a fost săvârșită și cele care au precedat-o. precum și de comportamentul salariatului, atitudinea lui față de muncă, termenele de aplicare a sancțiunilor disciplinare, precum și de faptul că anterior reclamantul a comis cu vinovăție încălcări repetate a disciplinei de muncă, astfel fiind respectate toate normele de concediere în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

În acest context, prima instanță a reținut că, începând cu 01 mai 2016 până la 17 mai 2016, data prezentării la serviciu, reclamantul nu a întreprins nici o măsură pentru a informa angajatorul despre lipsa sa de la serviciu pe motiv de boală, precum și nu a depus nici o cerere în cancelaria întreprinderii pentru o învoire atât de îndelungată, iar faptul că la data de 01 mai 2016, instituția medicală nu a deservit pacienți nu absolvește reclamantul de obligația sa de a-și îndeplini conștiincios atribuțiile de muncă și de a fi prezent la locul de muncă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modvai și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 04 august 2017, reprezentantul lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modvan a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești au interpretat în

mod eronat legea și au apreciat arbitrar probele.

Menționează că, pe parcursul examinării cauzei, intimata nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă, care ar confirma faptul că, recurentul nu și-ar fi executat conștiincios obligațiunile de munca, nu ar fi verificat unitatea de transport de pe cursa Chișinău-Speia și ar fi permis plecarea acesteia cu călători fără bilete.

Sușține că, aceste acuzații au fost fondate doar pe declarațiile lui Vitalie Gavrilov, care se afla în relații ostile cu recurentul. Or, pentru a fi o învinuire fondată în cazul dat, reprezentanții angajatorului urmau să stopeze mijlocul de transport respectiv, să asigure prezența la fața locului a recurentului, să solicite o explicație scrisă de la conducătorul mijlocului de transport pentru a stabili când și unde s-au urcat pasagerii fără bilete, pentru a se documenta obiectiv dacă a fost sau nu vina salariatului și dacă acesta urmează a fi sancționat pentru aceste fapte.

Afirmă că, din materialele cauzei este evident că, acest fapt nu a fost efectuat, iar recurentul a fost sancționat doar în baza unui raport nefondat întocmit de către Vitalie Gavrilov, care se află în relații ostile cu recurentul și de mai mult timp urmărește concedierea acestuia.

Relevă că, aceste circumstanțe importante pentru examinarea obiectivă a cauzei nu au fost elucidate nici de prima instanță și nici de instanța de apel.

Invocă că, instanțele judecătorești s-au condus doar de actul de constatare nr. 04 din 30 aprilie 2016, întocmit de către Vitalie Gavrilov, contrasemnat de Liudmila Nedelceva și Anatolie Beșleagă, prin care s-ar confirma învinuirea adusă (f. d. 66).

Mai invocă că, actul enunțat nu i-a fost adus la cunoștință salariatului, iar mențiunea precum că, acesta ar fi refuzat să-l semneze este eronată, deoarece careva probe, care ar confirma refuzul recurentului de a semna acest act, nu a fost prezentat. Mai mult, actul enunțat nu este însoțit de careva explicații și/sau careva acte confirmative, care să demonstreze faptele expuse, or, acest act a fost întocmit de angajator doar după depunerea cererii de chemare în judecată pentru a se demonstra legalitatea acțiunilor angajatorului.

Declară că, instanțele judecătorești au apreciat critic faptele expuse de recurent, întemeindu-și în exclusivitate hotărârile doar pe argumentele expuse de către intimată, fără ca acestea să fie confirmate prin careva probe pertinente și concludente.

Consideră absolut neobiectivă și mențiunea instanței de apel referitor la faptul că, în intervalul de timp 09:02-09:03, la casa autogării au fost realizate 9 bilete de călătorie. Astfel, prin aceasta se constată cu certitudine că cei 9 pasageri admiși în cursă fără bilete de călătorie, se aflau în autocar în momentul verificării acestuia de către recurent.

Menționează că, nu este clar de unde instanța de apel a dedus că, cei 9 călători, la care face referire, se aflau în autocar în momentul verificării unității de transport și nu în afara acestuia. Or, această apreciere a instanței este una bazată pe presupuneri, nefiind confirmată prin careva probe.

De asemenea, consideră că, concluzia instanțelor judecătorești precum că, recurentul nu a prezentat careva înscrișuri, care ar justifica absentă sa pentru data de 01 mai 2016 contravine pct. 44 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție

nr.12 din 03 octombrie 2015 cu privire la practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă. Or, recurentul nu s-a prezentat la locul de muncă la data de 01 mai 2016 din cauza unor circumstanțe obiective, independente de voința sa și, anume, din motiv de boală, acest fapt fiind constatat prin certificatul medical eliberat de către Centru de sănătate Codrul nr. 2.

Afirmă că, instanțele judecătorești și-au motivat hotărârile pe faptul că, chiar dacă la data de 01 mai 2016, instituția medicală nu a deservit pacienții, nu absolvește recurentul de obligația sa de a-și îndeplini conștiincios atribuțiile de serviciu și de a fi prezent la locul de munca. Or, aceasta motivare este una absolut nefondată, care pune mai presus interesele angajatorului decît viața și sănătatea angajatului.

Consideră nefondată și concluzia instanței de apel precum că, recurentul a avut posibilitatea de a se adresa oricărei alte instituții medicale pentru a obține confirmarea incapacității sale de a se prezenta la serviciu la data de 01 mai 2016, însă nu este clar de unde a dedus instanța faptul că, alte instituții medicale au activat pe data de 01 mai 2016 și au putut să acorde recurentului asistență medicală, or, ziua de 01 mai a fost zi de sărbătoare (Paștele), fiind o zi nelucrătoare.

Prin referința depusă la data de 28 septembrie 2017 ÎS „Gările și Stațiile Auto” a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, reprezentantul recurentului a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 20 iulie 2017 (f. d. 178), iar la data de 04 august 2017, acesta a depus cererea de recurs (f. d. 181).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modvan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modvan, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modvan ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului lui Vasile Slovineanu, avocatul Ion Modvan se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Luiza Gafton

Mariana Pitic